

8. lokakuuta 2013

25. pyytää, että komissio ilmoittaa EU:n nykyisen finanssipoliittisen säännösten puitteissa mahdollisten toimien soveltamisalasta, jotta voidaan ratkaista kysymys juoksevien menojen ja investointien erottamisesta budjettialijäämää laskettaessa, jotta pitkällä aikavälillä nettohyötyjä tuottavia julkisia investointeja ei lasketa negatiivisiksi;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan talous- ja rahaliiton tulevaisuutta koskevien neuvottelujen yhteydessä huomioon makrotalouden ohjaukseen liittyvän mahdollisen joustovaran, jotta voidaan tukea tuottavia investointeja etenkin siten, että vakaus- ja kasvusopimuksen ja tuottavien julkisten investointien välistä suhdetta arvioidaan uudelleen ja rakenne- ja investointirahastoista yhteisrahoitettujen ohjelmien toteuttamiseen liittyviin, kasvua edistäviin julkisiin menoihin ei sovelleta vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisia julkisen talouden valvontasääntöjä;

o

o o

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0402

Kattava EU:n kalastusstrategia Tyynenmeren alueella

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. lokakuuta 2013 kattavasta EU:n kalastusstrategiasta Tyynenmeren alueella (2012/2235(INI))

(2016/C 181/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen kalastusta koskevat päätöslauselmat ja erityisesti päätöslauselman 66/68 157 kohdan teollisuusmaiden velvoitteista vähiten kehittyneitä valtioita ja pieniä kehittyviä saarivaltioita kohtaan,
- ottaa huomioon hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien, 10. joulukuuta 1982 tehdyn YK:n merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vuonna 1995 tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon FAO:n neuvoston marraskuussa 2000 hyväksymän FAO:n kalastuskapasiteetin hallinnon kansainvälisen toimintasuunnitelman (IPOA-Capacity),
- ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (jäljempänä LIS-kalastus) ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja lopettamiseksi toteutettavia satamavaltion toimenpiteitä koskevan FAO:n sopimuksen, joka hyväksyttiin 22. marraskuuta 2009 pidetyssä FAO:n konferenssin 36. istunnossa,

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

8. lokakuuta 2013

- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾ yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta,
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2012 annetun komission yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”EU:n ja Tyynenmeren alueen kehityskumppanuuden uudistaminen”⁽²⁾,
- ottaa huomioon laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa Länsi- ja Keski-Tyynellämerellä koskevan yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli EU on päätöksen 2005/75/EY⁽³⁾ nojalla ollut 25. tammikuuta 2005 lähtien,
- ottaa huomioon Amerikan yhdysvaltojen ja Costa Rican tasavallan välisellä vuoden 1949 yleissopimuksella perustetun Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission vahvistamista koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 22. toukokuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/539/EY⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon aavan meren kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa Etelä-Tyynellämerellä koskevan yleissopimuksen⁽⁵⁾, joka hyväksyttiin EU:n puolesta neuvoston päätöksellä 2012/130/EU⁽⁶⁾ ja jolla perustetaan Eteläisen Tyynenmeren alueellinen kalastusjärjestö (SPRFMO),
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/144/EU Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaisen kumppanuussopimuksen tekemisestä⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (jäljempänä Cotonoun sopimus)⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 18. helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 215/2008⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Mikronesian liittovaltion välisen Mikronesian liittovaltion alueella harjoitettavaa kalastusta koskevan kalastuskumppanuussopimuksen⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kiribatin tasavallan välisen kalastuskumppanuussopimuksen⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Salomonsaarten välisen kalastuskumppanuussopimuksen⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2012 tehdyn komission päätöksen tiedon antamisesta niille kolmansille maille, jotka komissio katsoo mahdollisesti yhteistyöhön osallistumattomiksi kolmansiksi maiksi laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 mukaisesti⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0461,

⁽²⁾ JOIN(2012)0006.

⁽³⁾ EUVL L 32, 4.2.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 224, 16.8.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ EUVL L 67, 6.3.2012, s. 3.

⁽⁶⁾ EUVL L 67, 6.3.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 60, 5.3.2011, s. 2.

⁽⁸⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁹⁾ EUVL L 78, 19.3.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 151, 6.6.2006, s. 3.

⁽¹¹⁾ EUVL L 205, 7.8.2007, s. 3.

⁽¹²⁾ EUVL L 190, 22.7.2010, s. 3.

⁽¹³⁾ EUVL C 354, 17.11.2012, s. 1.

8. lokakuuta 2013

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0297/2013),
- A. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaistamiseksi EU:n politiikkaa, jolla on vaikutusta Tyynenmeren AKT-maiden kalastukseen – kuten kalastus-, kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikka – on pantava täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan, että se edistää osaltaan Tyynenmeren AKT-maiden asettamia kestävä kalastuksen kehitystavoitteita; katsoo, että nämä näkökohdat olisi sisällytettävä Cotonoun sopimukseen, kun sitä uudistetaan seuraavan kerran, tai mahdollisiin tämän sopimuksen jälkeisiin välineisiin;
- B. katsoo, että EU:n on pyrittävä varmistamaan kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuus SEUT:n 208 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että "unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin";
- C. ottaa huomioon, että EU on Australian jälkeen toiseksi suurin avunantaja tällä alueella, että se kanavoi tukensa Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta ja että vain 2,3 prosenttia kymmenennen EKR:n tuista on kohdistettu kalastukseen liittyviin toimenpiteisiin, vaikka kalavarat ovatkin Tyynenmeren AKT-valtioiden tärkein ja niiden kaikkien ainoa yhteinen vaurauden lähde ja vaikka Länsi- ja Keski-Tyynenmeren maat ovatkin ilmaisseet toistuvasti aikovansa tehdä tonnikalajen kalastuksesta alueen sosioekonomisen kehityksen veturin;
- D. ottaa huomioon, että ennen EU:n neuvottelemia kahdenvälisiä ja monenvälisiä kauppasopimuksia on toteutettava vaikutustenarvioinnit, erityisesti mitä tulee meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen sekä tällaisten sopimusten seurauksiin paikallisen väestön kannalta; ottaa huomioon, että tällaisissa kahden- ja monenvälisissä sopimuksissa on otettava huomioon vaikutustenarviointien päätelmät;
- E. ottaa huomioon, että käynnissä olevissa neuvotteluissa EU:n ja Tyynenmeren AKT-valtioiden talouskumppanuussopimuksesta Cotonoun sopimukseen perustuvan yleisen tullietuusjärjestelmän muuttamisesta Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaiseksi kalastustuotteet ovat ratkaisevassa osassa sekä Euroopan markkinoille pääsyn kannalta että kalavarajen saatavuuden ja kestäväan kehitykseen tähtäävän hyvän kalastushoidon kannalta;
- F. panee merkille Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden välisen väliaikaisen kumppanuussopimuksen liitteenä olevan alkuperäpöytäkirjan II 6 artiklan 6 kohdassa esitetyn alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen vaarallisen luonteen sekä siitä seuraavan riskin vilpillisestä kilpailusta kalastustuotteiden eurooppalaisilla markkinoilla;
- G. ottaa huomioon, että EU haluaa vahvistaa suhteita tähän Tyynenmeren alueeseen ja tehdä yhteistyötä kehitystavoitteen saavuttamiseksi niin, että lähtökohtina ovat kalavarajen suojelu, kalastuksen kestävä kehityksen edistäminen sekä avoimuuden edistämisen kalastushallinnassa;
- H. ottaa huomioon, että noin puolet maailman tonnikalanpyynnistä tapahtuu Länsi- ja Keski-Tyynenmeren vesillä ja tästä noin 80 prosenttia saarivaltioiden yksinomaisilla talousvyöhykkeillä ja vain noin 20 prosenttia kansainvälisillä vesillä;
- I. ottaa huomioon, että WCPFC:n tiedekomitean viimeisimmät kantojen arvioinnit vuodelta 2012 eivät osoita boniitin (Katsuwonus pelamis) tai keltaevätonnikalan (Thunnus albacares) liikalastusta sen suojelukomission sääntelyalueella, mutta viittaavat isosilmätonnikalan (Thunnus obesus) liikalastukseen; ottaa huomioon, että isosilmätonnikalapöikasten kuolleisuus nuottakalastuksessa, erityisesti käytettäessä kalojen yhteenkokoamiseen tarkoitettuja välineitä, on merkittävä huolenaihe;
- J. ottaa huomioon, että vaikka seuranta, valvonta ja tarkkailu ovatkin parantuneet hieman kyseisellä Tyynenmeren alueella, nuotta-alusten määrän suuri kasvu, pyyntiponnistuksen kasvu ja laitton kalastus uhkaavat alueen kalavarajen kestävyyttä ja että nuotta-aluksista suurin osa on aasialaisia ja saarivaltioiden aluksia;

8. lokakuuta 2013

- K. ottaa huomioon, että EU:n kalastuspolitiikassa Tyynellämerellä olisi tuettava nykyisiä alueellisia pyrkimyksiä puuttua liikakapasiteettiin ja parantaa kalastuksenhallintaa;
- L. ottaa huomioon, että tonnikalojen kalastuksen hallintaa varten on jo vakiintuneita alueellisia organisaatioita ja rakenteita, kuten Eteläisen Tyynenmeren alueellisen foorumin kalastusjärjestö (Pacific Islands Forum Fisheries Agency, FFA) ja Naurun sopimuksen osapuolten (Parties to the Nauru Agreement, PNA) alueellinen organisaatio;
- M. ottaa huomioon, että Naurun sopimuksen osapuolet ottivat vuonna 2008 käyttöön aluspäiväjärjestelmän (VDS) pyrkimyksenä hallita pääsyä Naurun sopimuksen osapuolten vesialueille, rajoittaa pyyntiponnistuksia näillä vesillä sekä maksimoida kalastuksesta Tyynenmeren pienille kehittyville saarivaltioille tulevat edut;
- N. ottaa huomioon, että osapuolten pyyntiponnistukset ovat liian suuria ja että WCPFC:ssä keskustellaan uudesta säilyttämis- ja hoitotoimenpiteestä tuleviksi vuosiksi ja käsitellään pyyntiponnistusten rajoittamista;
- O. ottaa huomioon, että Yhdysvalloilla on ollut Länsi- ja Keski-Tyynenmeren valtioiden kanssa vuodesta 1988 lähtien monenvälinen sopimus, josta neuvotellaan parhaillaan uudelleen, ja että tässä sopimuksessa myönnetään oikeus noin 20 prosenttiin kalastuspäivistä alueella;
- P. ottaa huomioon, että aluspäiväjärjestelmän (Vessel Day Scheme, VDS) on oltava täysin avoin ja että sen säännöksiä on parannettava ja kaikkien sen jäsenten on pantava ne täytäntöön, jotta voidaan täyttää sen tavoitteet ja varmistaa, että sekä yksinomaisilla talousvyöhykkeillä että aavalla merellä toteutetut toimenpiteet ovat täysimääräisesti yhteensopivia;
- Q. ottaa huomioon, että pitkän matkan alusten pääsyn kustannusten odotetaan edelleen nousevan tulevina vuosina merkittävästi, sillä tämä on tärkeä tulonlähde alueen maille; ottaa huomioon, että Naurun sopimuksen osapuolina olevien maiden vuotuisessa kokouksessa vuodelle 2014 vahvistettu kalastuspäivän vähimmäishinta on 6 000 Yhdysvaltojen dollaria;
- R. ottaa huomioon, että EU:n tekemät kalastusalan kumppanuussopimukset ovat perustuneet perinteisesti – myös tämän alueen maiden kanssa – alusmäärän rajoittamiseen ja tonneina määriteltyn viitesaalismäärään ja että tämä on aiheuttanut erimielisyyksiä, sillä Naurun sopimuksen osapuolina olevat maat ovat ottaneet käyttöön aluspäiväjärjestelmän ja haluavat soveltaa sitä näihin kumppanuussopimuksiin EU:n kanssa;
- S. ottaa huomioon, että hyvin suunniteltu ja asianmukaisesti toteutettu aluspäiväjärjestelmä tarjoaa mahdollisesti keinot pyyntiponnistusten lisääntymisen estämiseen alueella;
- T. ottaa huomioon, että EU on asettanut suhteissa kolmansiin maihin tulevien kalastusalan kumppanuussopimusten osalta kriteeriksi yhteistyön ja vaatimusten noudattamisen LIS-kalastuksen alalla; ottaa huomioon, että LIS-kalastuksen torjuntaan tähtäävän asetuksen (EY) N:o 1005/2008 38 artiklan 9 kohdan mukaan komissio ei ryhdy neuvotteluihin kalastuskumppanuussopimuksen tekemiseksi yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden kanssa;
- U. ottaa huomioon, että sen sijaan, että viitataan yleisesti tarpeeseen torjua LIS-kalastusta, talouskumppanuussopimuksiin olisi pikemminkin sisällytettävä erityinen viittaus LIS-kalastuksen torjuntaan tähtäävän asetuksen täytäntöönpanoon eikä sopimuksia pitäisi tehdä yhteistyöhön osallistumattomiksi kolmansiksi maiksi katsottujen valtioiden kanssa;
- V. ottaa huomioon, että komissio on 15. marraskuuta 2012 tekemässään päätöksessä antanut tiedon muun muassa Fidžille ja Vanuatulle, jotka ovat mahdollisesti LIS-kalastuksen torjuntaan tähtäävän asetuksen mukaisia yhteistyöhön osallistumattomia kolmansia maita, siksi, ettei niillä ole vakuuttavia toimenpiteitä ja rangaistuksia sellaisten alusten varalle, jotka purjehtivat niiden lipun alla ja harjoittavat LIS-kalastusta, ja siksi, etteivät ne pane täytäntöön alueellisten kalastusjärjestöjen antamia suosituksia;

8. lokakuuta 2013

- W. ottaa huomioon, että yhteisön nuotta-alukset ovat kalastaneet perinteisesti pääasiassa Keski-Tyynenmeren alueella niin kansainvälisillä vesillä kuin Kiribatin yksinomaisella talousvyöhykkeellä sekä Tuvalun, Tokelaun ja Naurun yksinomaisilla talousvyöhykkeillä yksityisten sopimusten nojalla;
- X. ottaa kuitenkin huomioon, että Kiribatin lisäksi EU on neuvotellut tiettyjen Länsi-Tyynenmeren maiden kanssa kalastusalan kumppanuussopimuksista saavuttamatta kuitenkaan myönteistä lopputulosta, sillä sopimukset eivät ole johtaneet toimintaan, koska Mikronesian liittotasavallan parlamentti ei ratifioinut maan kanssa tehtyä sopimusta ja neuvottelut Salomonsaarten kanssa tehdyn sopimuksen uudistamisesta ovat olleet jäissä vuodesta 2012;
- Y. ottaa huomioon, että Euroopan komissio on saanut valmiiksi Cooksaarten ja Tuvalun kanssa ennakoarvioinnit, jotka tähtäävät kalastussopimuksia koskevien neuvottelujen käynnistämiseen näiden maiden kanssa, ja että neuvotteluvaltuuksien pyytämistä neuvostolta edeltävänä toimenpiteenä on allekirjoitettu asiaa koskevat yhteistyöpyytäkirjat;
- Z. ottaa huomioon, ettei Euroopan ulkosuhdehallinnolla ole ollut tähän saakka Fidžin-edustustossaan kalastusasioista vastaavaa henkilökuntaa;

Yleinen strategia

1. vaatii komissiota varmistamaan kaikkien unionin toimintalinjojen johdonmukaisuuden Tyynenmeren alueella, kuten edellytetään SEUT:n 208 artiklassa, varsinkin kalastus-, kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden, sekä lisäämään synergian mahdollisuutta vipuvaikutuksen saavuttamiseksi, jotta maksimoidaan hyötyvaikutukset sekä Tyynenmeren alueen maiden että EU:n jäsenvaltioiden kannalta, edistetään kansainvälistä ulottuvuutta ja lisätään EU:n strategista läsnäoloa ja näkyvyyttä Länsi- ja Keski-Tyynellämerellä sekä edistetään osaltaan Tyynenmeren kalavarojen kestävää käyttöä;
2. katsoo, että tulevaisuudessa Cotonoun sopimuksen jälkeisissä suhteissa Tyynenmeren AKT-maiden kanssa kalastusstrategiassa on sovellettava alueellista lähestymistapaa, joka vahvistaa EU:n roolia ja asemaa Länsi- ja Keski-Tyynenmeren alueella;
3. pyytää komissiota varmistamaan, että yhdennessätoista EKR:ssä otetaan huomioon tämä strategia sekä mahdollisuus kasvattaa alakohtaisen tuen prosenttiosuutta kalastusyhteisöjen tarpeisiin vastaamiseksi (myös niiden panoksen tukemiseksi paikallisen elintarviketurvan takaamisessa) ja kalastusinfrastruktuurien kehittämiseksi saaliiden paikallista aluksesta purkamista ja jalostamista varten, sillä kalastus on yksi alueen tärkeimmistä taloudellisista resursseista;
4. pitää myönteisenä, että EU:n Fidžin-edustuston henkilökuntaan on lisätty hiljattain nimenomaan kalastusasioihin keskittyviä työntekijöitä, ja uskoo tämän auttavan luomaan pysyvän ja asiantuntevan suhteen alueen maihin kalastuksen alalla;
5. kehottaa niin ikään parantamaan toimien yhteensovittamista ja täydentävyyttä alueen muiden toimijoiden kanssa kehitysyhteistyön alalla elokuussa 2009 käynnistetyin Cairns Compact -aloitteen mukaisesti; pitää myönteisenä, että EU:n ja Tyynenmeren saarten toinen ministerikokous pidettiin 12. kesäkuuta 2012, ja katsoo, että tämä vahvistaa EU:n ja Tyynenmeren alueen poliittista vuoropuhelua erityisesti kalastuksen sekä kehitysyhteistyön aloilla ja tehostaa näin unionin ja alueen valtioiden näillä aloilla toteuttamia toimia;
6. painottaa, että aavanmeren laivastojen on omalta osaltaan yhteistyössä Tyynenmeren valtioiden kanssa vähennettävä trooppisiin tonnikalakantoihin kohdistuvaa kalastuspainetta muun muassa vähentämällä huomattavasti isosilmätonnikalan poikasten kuolleisuutta, sillä tämän kalakannan taloudellinen merkitys alueelle on huomattava ja lajia kalastetaan nykyään liikaa;

Kalastusstrategia***A. Lyhyellä aikavälillä***

7. korostaa, että on tärkeää laatia Länsi- ja Keski-Tyynenmeren aluetta koskeva kalastusstrategia, koska tämä alue on tärkeä kalastuksen näkökulmasta ja unionin kalastuslaivastolle ja markkinoille samoin kuin kalastustuotteiden jalostusteollisuudelle, sekä tarjota näin oikeusvarmuutta alueella toimiville aluksille;

8. lokakuuta 2013

8. toteaa, että EU:n strategia, joka koskee alueen maiden yksinomaisten talousvyöhykkeiden kalavarojen käyttöä kalastusalan yhteistyösopimusten nojalla, ei ole toiminut kunnolla Kiribatia lukuun ottamatta, ja arvioi, että sopimusten elvyttäminen ja lujittaminen vaatii tiiviiden ja osapuolia hyödyttävien suhteiden uudistamista asianomaisten eri kumppanien välillä;

9. katsoo ongelmien johtuvan osittain siitä, että EU on neuvotellut sopimuksista myönteisiä lopputuloksia saavuttamatta Länsi-Tyynenmeren maiden kanssa – ja Salomonsaarten ja Mikronesian liittovaltion yksinomaiset talousvyöhykkeet sijaitsevat juuri tällä alueella – eikä se ole kohdistanut toimiaan Keski-Tyynellemerelle, minne unionin nuotta-alusten toiminta on perinteisesti keskittynyt;

10. pitää erittäin myönteisenä sitä, että Euroopan komissio on saanut valmiiksi Cooksaarten ja Tuvalun kanssa ennakoarvioinnit kalastusalan kumppanuussopimuksia koskevien neuvottelujen käynnistämiseksi näiden maiden kanssa ja että se on allekirjoittanut asiaa koskevat yhteistyöpöytäkirjat toimenpiteenä, joka edeltää neuvotteluvaltuuksien pyytämistä neuvostolta;

11. katsoo, että tämä uusi neuvottelureitti vastaa paremmin alueellista lähestymistapaa, jota parlamentti on pyytänyt toistuvasti, varsinkin laajasti vaeltavien lajien kalastuksen osalta; kehottaa komissiota varmistamaan yhdenmukaisuuden WCPFC:n säännösten kanssa neuvoteltaessa Naurun sopimuksen osapuolien ja muiden Tyynenmeren AKT-maiden kanssa;

12. katsoo, että EU:n lähestymistavan Tyynellämerellä olisi autettava kehittyviä valtioita ja erityisesti pieniä kehittyviä saarivaltioita niiden pyrkimyksissä saada suurempi osuus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen kestävästä käytöstä saatavista hyödyistä ja autettava vahvistamaan alueellisia pyrkimyksiä tällaisten kantojen kalastuksen säilyttämiseksi ja hallitsemiseksi kestäväällä tavalla, kuten YK:n kalakantasopimuksen tarkistuskonferenssissa kehoitettiin;

13. on huolestunut alueella tapahtuvasta LIS-kalastuksesta ja panee merkille, että kalastuksen hallinnassa on tapahtunut tiettyjä parannuksia, mutta pitää näitä edistysaskeleita vielä riittämättöminä, varsinkin LIS-kalastuksen torjunnan perusvälineiden käyttöönoton osalta;

14. kehottaa komissiota sisällyttämään Tyynenmeren valtioiden kanssa neuvoteltavan talouskumppanuussopimuksen määräyksiin selkeän viittauksen LIS-kalastusta koskevaan asetukseen (EY) N:o 1005/2008;

15. kehottaa AKT-valtioita osallistumaan jatkossakin aktiivisesti kalastuksenhoitojärjestöjen toimintaan ja tiedottamaan säännöllisesti kansalaisyhteiskunnan järjestöille ja yhteiskunnallis-ammattillisille järjestöille kalastusalaalla tehdyistä päätöksistä;

B. Keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä

16. pyytää komissiota varaamaan mahdollisuuden laatia pidemmän aikavälin strategia, jolla säännellään EU:n alusten oikeutta hyödyntää tämän alueen maiden yksinomaisten talousvyöhykkeiden kalavaroja; katsoo, että tämän oikeuden on perustuttava Euroopan unionin sekä Länsi- ja Keski-Tyynenmeren maiden alueelliseen puitesopimukseen, josta neuvoteltaisiin FFA:n kanssa ja joka perustuisi seuraaviin seikkoihin:

- a) sopimuksessa pitäisi vahvistaa EU:n alusten käyttömahdollisuuden ehdot, jotka määritettäisiin myöhemmin kalastusalan kahdenvälisissä yhteistyösopimuksissa asianomaisten maiden kanssa;
- b) sopimuksessa olisi luotava avoin hallintajärjestelmä, joka takaisi erityisesti LIS-kalastuksen torjunnan, ja määriteltävä sovellettavat välineet, mukaan luettuna satamavaltioiden toimenpiteitä koskeva sopimus;
- c) sopimuksen olisi perustuttava aluspäiväjärjestelmään, ja samalla pitäisi hyväksyä toimenpiteitä, joilla varmistetaan järjestelmän avoimuus, parannetaan sen tehokkuutta ja sitä, että kaikki asianomaiset osapuolet noudattavat järjestelmää, sekä varmistetaan, että järjestelmä vastaa parhaita saatavilla olevia tieteellisiä suosituksia;

8. lokakuuta 2013

d) sopimuksesta neuvoteltaessa olisi tarkasteltava keinoja kanavoida EKR:n kehitysapua alueelle FFA:n kautta, sillä Tyynenmeren AKT-valtioilla ei ole riittäviä henkilöresursseja eikä teknisiä resursseja, jotta ne voisivat käyttää näitä varoja asianmukaisesti;

17. korostaa, että viime kädessä tämän prosessin pitäisi johtaa yksinomaan alueelliseen lähestymistapaan, toisin sanoen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittajamaiden kanssa tehtävään kalastusalan monenväliseen yhteistyösopimukseen, jonka nojalla unionin alukset voisivat hyödyntää näiden maiden yksinomaisten talousvyöhykkeiden kalavaroja;

18. kehottaa komissiota ottamaan Cotonoun sopimusta tarkistettaessa huomioon tämän Tyynenmeren alueella tapahtuvaa kalastusta koskevan strategian sekä saarivaltioiden erityispiirteet;

19. korostaa, että parlamentin on osallistuttava asianmukaisesti kahdenvälisiä sopimuksia koskevaan neuvotteluprosessiin ja niiden pitkän aikavälin seurantaan SEUT:n määräysten mukaisesti; vaatii, että parlamentille olisi tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti sekä tasavertaisesti neuvoston kanssa kaikista kalastuskumppanuussopimuksiin liittyvän prosessin vaiheista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja SEUT:n 218 artiklan 10 kohdan nojalla; toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että parlamentin tarkkailijoiden pitäisi osallistua kalastussopimusten mukaisiin sekakomitean kokouksiin; vaatii myös kansalaisyhteiskunnan tarkkailijoiden osallistumista näihin kokouksiin, mukaan luettuina sekä EU:n että kolmansien maiden kalastusalan edustajat;

o

o o

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän mietinnön neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle.

P7_TA(2013)0403

Kalastusrajoitukset ja lainkäyttövaltaan kuuluvat vedet Välimerellä ja Mustallamerellä – konfliktien ratkaisutavat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. lokakuuta 2013 kalastusrajoituksista ja lainkäyttövaltaan kuuluvista vesistä Välimerellä ja Mustallamerellä – konfliktien ratkaisutavat (2011/2086(INI))

(2016/C 181/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vuonna 1995 tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO:n vastuuntuntoista kalastusta koskevat menettelysäännöt, jotka hyväksyttiin FAO:n kokouksessa lokakuussa 1995,
- ottaa huomioon Bukarestissa huhtikuussa 1992 tehdyn yleissopimuksen Mustanmeren suojelemisesta pilaantumiselta,